

Izabela Mellin, Mirosław Hoffman

Ławny Lasek, gm. Piecki, woj. olsztyńskie. Stanowisko III

Informator Archeologiczny : badania 21, 120-121

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LAWKI, gm. Sznajda
woj. suwalski
Stanowisko 4

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Anna Bitner-Wróblewska. Konsultan-
tem był mgr Marian Kaczyński. Finansowało PMA w Warszawie.
Drugi sezon badań. Cmentarzysko z wczesnego okresu wpływów
rzymskich.

Stanowisko położone jest na niewielkim wyniesieniu między osuszonym torfowiskiej Łajty a pod-
mokłymi łąkami nad Jez. Szymonek.

Wykopy były usytuowane na kulminacji oraz wschodnim stoku łagodnego wyniesienia. Przebadano
131,25 m². Odkryto kilka obiektów, z których większość ma charakter nowożytnych wkopów i stanowi ślady
działalności archeologów niemieckich z początku wieku. Jedynie 3 spośród odsłoniętych obiektów okaza-
ły się nie przebadanymi wcześniej grobami, zniszczonymi jednak w poważnym stopniu przez orkę. Pozys-
kany materiał datować można na wczesny okres rzymski. Fragmenty ceramiki pochodzą z baniastych naczyń
o niskim umieszczonym załamie brzuśca i wyodrębnionej cylindrycznej szyjce, starannie wygładzanej powy-
żej, a chropowate poniżej załomu. Wśród zabytków wydzielonych zwraca uwagę zawieszka brązowa w for-
mie pręta ze skręconego drutu, z umieszczonymi na końcach kółkach z drutu. Tego typu ozdoby są charak-
teryistyczne dla inwentarza kultur bogaczewskiej z młodszej fazy okresu wczesnorzymskiego.

Badania wykazały, że stanowisko zostało niemal w całości przekopane przez archeologów niemiec-
kich na początku XX w. Na podstawie zasięgu wkopów udało się ustalić w przybliżeniu wielkość cmenta-
rzyska, którą barzo ostrożnie można szacować na kilkadziesiąt do stu grobów.

Badania nie będą kontynuowane.

LAWNY LASEK, gm. Piecki
woj. olsztyńskie
Stanowisko III

Muzeum Warmii i Mazur
w Olsztynie

Badania prowadziła mgr Izabela Mellin przy współudziale
mgr. Mirosława Hoffmanna. Pierwszy sezon badań. Badania
finansowane przez Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie. Osa-
da z późnego okresu wpływów rzymskich i okresu wędrówek
ludów ludności kultury zachodnotobażyjskiej.

Stanowisko położone jest po wschodniej stronie drogi polnej do Ławnego Łasku, 200 m od mostu
na przemyku jezior Mokre i Uplik, w południowo-wschodniej części dość rozległego wzniesienia.

Badania miały charakter ratowniczy. Dwoma wykopami objęto najbardziej zagrożony teren - skar-
pę zwirowni. Łącznie przebadano 75 m² powierzchni.

Zarejestrowano 21 jam osadniczych. Warstwy kulturowej nie stwierdzono. Stropy jam widoczne już
były w warstwie humusu. Jamy występują w dużym zagęszczeniu, maksymalna odległość między jamami wynosi
1,5 - 2 m. Jamy są dość jednolite pod względem budowy i zawartości. Przybliżone wymiary to: średnica
od 1 - 1,30 m, miąższość od 1 - 1,10 - 1,30 m, tylko dwie jamy miały miąższość 50 cm. W planie owalne,
w przekroju pionowym zagłębione prostopadłe w dół, o nieckowatym spągu. W siedmiu jamach stwierdzono
fakt wykłejania gliną ich warstwy stropowej.

Materiał pozyskany: fragmenty dużych naczyń o powierzchni chropowatej bądź obcaazywanej, for-
my jajowatej i dwustożkowate o łagodnym załamie brzuśca, często zdobione ornamentem palcowym. Formy
naczyni dwustożkowatych o ostrym załamie brzuśca, chropowate w dolnych partiach naczynia, gładzone
powyżej załomu brzuśca, oraz fragmenty ceramiki cienkościennej o gładzonych powierzchniach. Polepa,
kości zwierzęce i rybne, nieliczne fr. muszli, 2 fr. brązowe i 3 żelazne, 1 igła kościana.
Na uwagę zasługuje obiekt 9 - mocno zniszczony, zawierający 11 stożkowatych ciężarków tkackich oraz
bardzo liczne duże fragmenty polepy, z wyraźnymi śladami jej formowania.

W profilach jam widoczna są ślady ich kilkakrotnego użytkowania, przypuszczalnie w ostatniej fazie użytkowania część z nich miała charakter jam odpadkowych.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie.

Badania będą kontynuowane.

MACHNÓWEK, gm. Ulhówek
woj. zamojskie
Stanowisko 7

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwatorski
w Zamościu

Badania prowadziła mgr Ewa Banasiewicz. Prace finansował MOA-K w Zamościu. Pierwszy sezon badań. Osada z późnego okresu wpływów rzymskich.

Materiał zabytkowy w postaci licznych fragmentów naczyń z okresu wpływów rzymskich wczesnego okresu epoki brązu oraz kultury pucharów lejkowatych, a także skupisk dużych brył polupy tzw. konstrukcyjnej wystąpił na powierzchni ok. 5 ha na północnym stoku doliny Rzeczycy. Badania sondażowe objęły 90 m² powierzchni, pozwoliły stwierdzić znaczne zniszczenie warstwy kulturowej osady - najbogatszy materiał ceramiczny wystąpił w warstwie ornej oraz bezpośrednio pod nią. Odkryto 11 obiektów, które można wiązać z zabudową osady - konstrukcjami słupowymi oraz jedną ziemianką 5,5 m x 2 m, orientowaną wzdłuż osi N-E. W jamie poniżej poziomu użytkowania na gł. 125 cm natrafiono na poroże tura/?.

Pozyskano stosunkowo bogaty materiał ceramiczny i kostny. Analiza fragmentów naczyń zarówno z powierzchni jak i obiektów pozwala datować osadę wstępnie na fazę C₁-C_{2/D} OWR.

Materiały znajdują się w MOA-K w Zamościu.

Badania będą kontynuowane.

MACOSZYŃ DUŻY, gm. Wola Uhruska
woj. chełmskie

patrz
epoka brązu

MALA WIEŚ, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 14

Muzeum Okręgowe
w Sieradzu

Badania prowadził mgr Marek Urbański. Finansował WKZ w Sieradzu. Trzeci sezon badań. Osada z okresu późnorzymskiego ludności kultury przeworskiej.

Założono wykop o wymiarach 5 x 10 m. Zakończono eksplorację chaty 6, zbadano chatę 7, usytuowaną na osi W-S, o wymiarach 4,5 x 2,5 m. W zachodniej części chaty odkryto koliste palenisko, ułożone z kamieni. Niektóre z nich nosiły ślady wygładzania. Wśród fragmentów naczyń znaleziono ceramikę "sivą". Poza tym odkryto 5 jam.

Osadę należy datować na początek okresu późnorzymskiego.

MASŁOMEĆ, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 15

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii
w Lublinie

Badania prowadzili dr Andrzej Kokowski i mgr Urszula Kurzątkowska. Finansował MOA-K w Zamościu. Dziewiąty sezon badań. Cmentarzysko brytualne grupy masłomeckiej z młodszego okresu rzymskiego.

Zbadano powierzchnię 325 m² wykopami zlokalizowanymi po wschodniej i zachodniej stronie wyeksplorowanej części cmentarzyska. W trakcie prac zarejestrowano 65 nowych obiektów grobowych, z których